

**Rezultatele Concursului de epigramă dedicat creației eminesciene în cadrul Ediției a XIII-a
a Congresului Mondial al Eminescologilor**

Juriul:

- *acad. Mihai Cimpoi, președinte*
- *Ion Diviza*
- *Gheorghe Bâlici*

Au participat 41 de autori din România și R. Moldova

Premiul I – Nicolae Bunduri, Brașov

Tema 1 `Să citesc din cartea lumii... Memento mori` (Eminescu)

...

MEMENTO MORI

Lui Eminescu, plin de glorie,
În România minunată,
I-aș scrie un MEMENTO MORI,
Dar n-o să moară niciodată!

...

UNUI FALS POET

Lăsând de-o parte tonul glumii,
Analizând cuprinsul hărții,
Cutare e în Cartea Lumii,
Dar nu prea e în Lumea Cărții!

....

Tema 2 `Eu nu citesc, sunt scriitor`

...

EU, SCRITORUL

În epigramă și umor,
Urcând spre vârf în lumea asta,
Sunt cel mai mare scriitor,
Dar mă "citește" doar nevasta!

...

POLIȚISTUL DE LA CIRCULAȚIE

Așa cum pare chiar firesc,
Pe strada cu mai multe benzi,
Eu nu știu bine să citesc,
Dar scriu o groază de amenzi!

...

Tema3 Lumea bibliotecii

...

DIN BIBLIOTECA MEA

În rafturi am - cu tot firescu'-
Fiind mai "cititor", de fel,
Un gros volum de Eminescu
Și douăzeci... de Ottonel.

...

NOROCUL E CU BIBLIOTECA MEA

În iarna asta ce urmează,
Cu geruri mari și gaze ioc,
Biblioteca mă salvează,
Că nu am lemne pentru foc.

Premiul al II-lea – Florin Rotaru, Buzău

1. „Să citesc din cartea lumii semne, ce noi nu le-am scris.”
(M. Eminescu. Memento mori);

MEMENTO MORI

Mi-am spus în gând de mii de ori:
„Să-ți amintești că o să mori”
Și m-am trezit, în mod firesc,
Uitând complet să mai trăiesc!

ZĂDĂRNICIE

O voce parcă-ncearcă să ne-ndemne:
-Citiți, citiți, că totul se repetă
Și sunt în cartea lumii-atâtea semne!
Dar omenirea e analfabetă...

2. „Eu nu citesc, sunt scriitor!...”

MĂRTURISIRE

Se-ntâmplă câte-o dată să am parte
Ca un amic să îmi ofere-o carte
Și-admit aicea, foarte greu îmi vine,
În special când cartea-i scrisă bine!

PRECAUȚIE

Am fost născut cu un talent aparte
Și sunt poet vestit, apreciat,
Dar n-am citit în viața mea vreo carte
Să nu fiu acuzat de plagiat!

3. Lumea bibliotecii

CITITOR AVID

Dorind de informații să am parte,
O frumoasă bibliotecară
Mi-a-mprumutat de două zile-o carte
Și azi i-o returnez... a patra oară.

MOȘTENIRE GENETICĂ

Am moștenit porniri utile:
Lipsit cu totul de prihană,
Bunicul meu, în două zile,
„Citea” o-ntreagă damigeană!

Premiul al III-lea (ex aequo) – Janet Nică, Ostroveni, Dolj

1. Tema: Să citesc din cartea lumii, semne ce noi nu le-am scris

HIBERNALĂ

De la crâșmă, iată, vin
Trei cărări pe neaua deasă,
Semn că noul meu vecin
S-a întors târziu acasă.

RACUL, DEFINIȚIE

Monstru coborât din astre,
Aciuiat aici, la noi,
E, cu mersu-i înapoi,
Semnul bunăstării noastre.

2. Tema: Eu nu citesc, sunt scriitor

MOTIV ÎNTEMEIAT

Literatura-i o minune
Și sincer vă mărturisesc:
Amicii scriu poeme bune,
Deci, n-are rost să le citesc!

ALT FEL DE LECTURĂ

Femeia, când am întâlnit-o,
Părea o carte grea de gânduri:
Întâi, în grabă, am citit-o
Apoi, pe larg, în două rânduri.

3. Tema: Lumea bibliotecii

DEMOCRAȚIA

Democrația, plai cu vise,
E-acolo unde, drept răsplată,
Bibliotecile-s închise,
Dar cârciumile, niciodată.

BIBLIOTECA, DEFINIȚIE

Este, chiar de-i greu să crezi,
Sfânt lăcaș în toată țara,
Unde, dacă intri, vezi
Numai bibliotecara.

Premiul al III-lea (ex aequo) – Laurențiu Ghiță, București

1. "Să citesc din cartea lumii semne ce noi nu le-am scris." (M. Eminescu. Memento mori)

ETERNA EPIGRAMĂ

Pot gândi, când Eminescu scrie:
"Să nu uiți vreodată c-ai să mori",
Nu că moartea, doar, e veșnicie,
Ci și epigrama... uneori.

PARADOX ARHEOLOGIC

Noi, muritorii, suntem, la final,
Chemați să deslușim enigme care
Se-ascund în ziduri ce, paradoxal,
Au fost durate-a fi nemuritoare!

2. „Eu nu citesc, sunt scriitor!...”

”PROGRES” INTELECTUAL

Ne vom mândri în anii viitori
Că școala noastră a evoluat,
Având, statistic, patru scriitori
Pe cap de cititor interesat.

SPERANȚĂ

Cum tot românul e născut poet,
Sperăm că-n veacul ăsta desuet
O să vedem, în mod compensator,
Născându-se românul cititor.

3. Lumea bibliotecii

MOTIVAȚIE

Cu setea-mi de cultură intrinsecă,
Ce nu se ostoiește nici chiar vara,
Eu zilnic merg pe la bibliotecă,...
Atât de faină-i bibliotecara!

COMPARAȚIE

Prin tot ce-n spirit formator transferă,
Analizând utilitatea ei,
Biblioteca e un fel de seră
În care nu cresc plante, ci idei!

Mențiune SĂRMANUL DIONIS (ideea: Mihai Cimpoi), neremunerată:

- Constantin Tudorache, Ploiești

COMPENSAȚII

Astfel a lăsat natura,
Compensații cu dichis:
Cei ce nu iubesc lectura,
Au vocație la scris.

PRUDENTĂ

În universul scriitoricesc,
Cu fel de fel de titluri și de file,
Să te ferești de cei ce nu citesc
Și, mai ales, de cei ce pun ștampile.

- Constantin Moldovan, loc. Mănăstirea Humorului

BIBLIOTECILE DIN CHIȘINĂU!

Îl poți citi pe domnul Eminescu
La „Ghibu”, la „Hasdeu”, la „Titulescu”,
Dar poți să îl cinstești, cu-ai tăi amici,
Și-n Cricova... Sau la Mileștii Mici!

ARGUMENT

Amicul meu librar, sfidând firescu’,
Ce scrie - și se crede-un Eminescu! -
Mi-a spus, argumentând în mod precar:
- Și el a fost un bibliotecar!

- Ion Moraru, Loc. Independența, jud. Galați

CONSTATARE

E „Cartea lumii” colosală
Că-i plină de-nțelepte gânduri...
Citită-i „pe diagonală”
În loc să fie...„printre rânduri”!

„DERATIZARE” CULTURALĂ

Azi, în „Casa Cărții”, iată,
Printre rafturi dacă treci,
Nu mai vezi, ca altădată,
„Șoareci de bibliotecă”!

- Daria Dumescu, Iași

...SEMNE, CE NOI NU LE-AM SCRIS

De analizez, pesemne,
Drumul vieții pân-aici
Mi-a lăsat atâtea semne...
C-am rămas cu cicatrici.

CHEF DE CHEF

Eu, în bibliotecă, am de toate;
Îmi chem amicii, mi-i adun pe toți
Și totul merge strună, ca pe roți,
La un rachiu și la „bătut o carte”.

- Gârda Petru-Ioan, Cluj-Napoca

DRAMA UNUI „CĂPȘUNAR”

Eu citesc mereu, de când mă știu,
Iar când plec de-acasă câte-o lună,
Fără cărți, mi-e sufletul pustiu...
Ca biblioteca din comună.

UN MINIM DE LECTURĂ SE IMPUNE, TOTUȘI

Nu citești, amice, știu,
Și-s convins că nici n-ai scrie,
De-ai citi măcar ce scriu
Criticii de meserie.

- Doru Mihai Lungescu, Târgu-Jiu

MEMENTO FUREM

“Toate au trecut pe lume,
Numai răul a rămas”,
Nu l-aș pomeni pe nume,
Dar porecla-i... “dava! ceas”!

GREU FĂRĂ BIBLIOTECĂ

N-o să poți croi potecă,
Spre esența epigramei,
Fără o bibliotecă;
Undeva... în fundul cramei!

- Valentin David, Orăștie

EMINESCU ESTE UNIVERSAL

În cartea lumii dintre astre,
Cu versul marilor maeștri,
Luceafărul din zări albastre
Uimește și extraterestri!

LA ÎNĂLȚIME

Avea un bard, succes nespus,
Deși la vers era afon,
Căci în biblioteci e sus...
Pe raft, aproape de plafon!

- Daniel Bratu, Iași

ENGLEZĂ DE PARLAMENTAR

Lor chiar li se pare-o prostie
Să știe-a citi ori a scrie...
Că-s mulți care,-n clipe solemne,
Vorbesc mult mai bine prin semne.

MOTIV DE DEPARTE

Azi, masa cu sticle deșarte
Unește ai scrisului ași,
Că-i biblioteca departe,
Iar cârciuma doar la doi pași.

- Grigore Dobreanu, Târgu Jiu

TINERII

Atrași de cărți ca de-un magnet,
La ei, lectura-i pervertită:
Un singur clic pe internet
Și cartea e deja citită.

„CITITORI” FRUNTAȘI

În zori „citim” un deț, să fie,
La prânz, un șpriț să creștem miza,
Iar seara, mergem la Diviza,
Că are-n beci „tipografie”.

- Vasile Vajoga, Iași

EMINESCU – MEMENTO MORI

În lumea-n care toate sunt deșarte,
Urmându-și, implicit, menirea lor,
Să-ți amintești că doar trecând prin moarte
Ai șansa să ajungi nemuritor!

LA BIBLIOTECĂ

În sala de lectură zăbovesc,
Deschid o carte, nu contează care-i,
Că eu mă duc acolo să citesc
În ochii dulci ai bibliotecarei!

- Vasile Larco, Iași

„INEVITABILITATEA MORȚII”

Deși e drumul foarte lung,
La capăt când o fi s-ajung,
Mă voi întoarce cu plăcere
Să fiu la *Marea Înviere!*

LA O LANSARE DE CARTE

Se scriu cărți astăzi, o mulțime,
E larg al scrisului izvor,
Dar opurile-s anonime,
Cum sunt și autorii lor!

- Ioan Toderașcu, com. Costești, Vaslui

ABONAȚII DE LA BIBLIOTECĂ

Azi, numărul de cititori,
Din satul meu, tot mai precar e,
Căci mulți sunt doar admiratori
Ai noii... bibliotecare!

DOAR O PĂRERE

Fără-a fi pornit, cumva, pe harță,
Cred c-atunci când împrumută cărți
Unii le citesc din scoarță-n scoarță,
Alții le citesc mai mult.. din părți!

- Ana Sârbu, Chișinău

ÎN CARTEA LUMII

Un semn nescris în cartea lumii,
E încifrat de un poet,
În punctul slab, bobită-a spumii
Din berea unui exeget.

APROPO DE VERONICA ȘI ALTE MUZE

Eminul bibliotecar,
Cu transcendentă cugetare,
A scris mereu cu-atâta har,
Gândind la... bibliotecare.

-Valentin Ursu, Ploiești

CARTEA LUMII

Cartea lumii are semne
În granit și bronz curat,
Însă nu vom ști pesemne
Câte file s-au furat.

DIVIZIUNEA MUNCII

Sunt cititor, la editură
Și în biroul cu experți,
Dau cea mai mare lovitură:
Căci eu scriu prețul pe coperti.